

Относително повърхността, най-много овце иматъ окръжитѣ: Трънскій, Ловченскій и Вратчанскій, въ които на всѣки квадратенъ километръ се падатъ по 100 и повече глави овце, а най-малко, окръжитѣ Севлиевскій, Т.-Пазарджикскій и Шюменскій. Самия рѣдъ, въ който се нареждатъ окръжитѣ по голѣмината на припадащото се число овце на квадратенъ километръ, е слѣдующия:

Окръжи	Падатъ се на □ км. овце	Окръжи	Падатъ се на □ км. овце
1) Трънскій	110.7	12) Ст. Загорскій	71.3
2) Ловченскій	100.0	13) Софійскій	70.7
3) Вратчанскій	97.3	14) Видинскій	70.2
4) Свищовскій	95.6	15) Ломскій	67.8
5) Сливенскій	86.2	16) Пловдивскій	67.4
6) Плѣвенскій	84.5	17) Бургаскій	66.0
7) Кюстендилскій	78.4	18) Руссенскій	56.4
8) Хасковскій	75.6	19) Силистренскій	55.0
9) Търновскій	74.4	20) Разградскій	53.0
10) Варненскій	73.4	21) Т.-Пазарджикскій	46.4
11) Шюменскій	71.8	22) Севлиевскій	24.7

Развъжданитѣ въ Княжеството овце принадлежатъ на нѣколко породи, отъ които за забѣлзване сж: *Карнобатската, Добричката, или обикновенната полска порода, Юручката и Балканската породи.* Първо мѣсто измѣжду тѣхъ държи карнобатската овца; тя има най-тънка и мѣгка вълна, извѣстна подъ името „*Карнобатска*“, отъ която се приготвяватъ, отъ Сливенската и другитѣ мѣстни фабрики платове, които служатъ за облѣкло на нашата войска и полиция, а освѣнъ това и значителна часть отъ тѣхъ се изнася въ Турция. Развъжда се въ долината на р. Тунджа, Карасарлийската равнина и край брѣговетѣ на Черно-Море на Югъ отъ Балкана. Дава отъ 1½ до 2, а най-много до 2½ килограми вълна, която се продава отъ 1.60 до 2.20 лева. Второ мѣсто слѣдъ Карнобатска овца, по качественостъта на вълната държи Добричката. Тя има вълна малко по-остра отъ тѣзи на Карнобатската; дава сжщото количество вълна, т. е. отъ 1 до 1½ килогр., но цѣвата ѝ е отъ 1 до 1 левъ и 40 ст. Развъжда се въ Добричката и Крайдунавска равнини и въ долината на р. Марица.

Юручката или влашката овца, а така сжщо и тѣзи отъ Балканската порода иматъ най-груба и остра вълна, вслѣдствие и на което тя се цѣни най-слабо. Развъждатъ се въ западната часть на Княжеството — Софійскій, Кюстендилскій и Трънскій окръжи, и въ планинскитѣ мѣста.

Развъжданieto на козитѣ въ Княжеството става въ най-значителни размѣри и има отчасти значение на специаленъ промислъ въ поминъка на извѣстна часть отъ населението, въ 24 околии, а именно: Бѣлоградчикска, Фердинандовска, Берковска, Вратчанска, Тетевенска, Орханійска, Искрецска, Царибродска, Трънска, Босилеградска, Радомирска, Кюстендилска, Душничка, Самоковска, Иктиманска, Панагюрска, Пещерска, Рупчоска, Харманлийска, Къзълъ-Агачка, Бургаска, Карнобатска, Айтоска и Анхиолска. Първитѣ 8 околии, които въ географическо отношение съставляватъ едно цѣло, обхващатъ склоноветѣ на Западна Стара Планина и тия на малкитѣ Софий-